

eneste Betingelse for at kunne vente Sagen paa en lempelig Maade afgjort ved Forlig. Derfor ere vi af den Mening, at det er bedst at henvise alle Sagerne til den offentlige Politiret, dog saaledes, at Politidommeren er pligtig til at prøve Forlig. Ved Regjeringsforslaget stete der imidlertid den Ændring, at kun nogle Sager bleve henlagte til den offentlige Politiret, nemlig kun de Sager, hvor der er Spørgsmaal om Idømmelse af Straf, medens andre Sager skulde behandles i mere civilretlige Former. Det er nu forekommet min ærede Medforslagsstiller og mig, at naar denne Forandring skulde gøres, og man altsaa skulde opgive den første Række, nemlig at lade Alt gaa til offentlig Politisag, saa var det rettest at indskrænke de Sager, som skulle behandles ved offentlig Politiret, til alene at være de, hvor der var nedlagt Paastand om Straf, og at altsaa Sager, der baade angif Straff og Erstatning, henførtes under næste Sætning i Paragrafen, saa at de behandles som private Politisager.

Jeg tillader mig endnu at gjøre en Bemærkning, som angaar Sagen i Almindelighed. Det blev af den høitærede Ordfører igaar bemærket, at Initiativet til at faae denne Sag gennemført og faae de heldige Følger ud af den, som man ventede, vilde nok blive taget ad privat Vej, og han henviste da navnlig til den Virksomhed, som Lærlingeforeningen har udfoldet med Hensyn til Lærlingeforholdet. Jeg skal saa villig som Noget give Lærlingeforeningen den fuldeste Anerkjendelse for den Virksomhed og for den Interesse, den har skjenket denne Sag, men jeg maa paa den anden Side gjøre den Bemærkning, at denne Virksomhed dog i alt Bæseligt kun har angaaet Kjøbenhavn, at den har en overordentlig ringe Tilslutning i Provinserne, og at dens hele Virksomhed væsentlig desværre, kan jeg næsten sige, er bafaret paa, at den har et Lotteri. Dette Lotteri er det, som fører til, at en stor Del Mestre interessere sig meget for at være Medlemmer af Lærlingeforeningen, idet de derved have en Afgang til at faae Afsetning for deres Produktion til Gevinster; men naar dette er Forholdet, og jeg tror ikke, at jeg i den Henseende siger Andet, end hvad der virkelig faktisk er Tilfældet, vil det vise sig, at Lærlingeforeningens Virksomhed egentlig staar og falder med Lotteriet, og der er ikke for mig noget stort Haab om, at der ad denne Vej vil kunne gøres nogen stor Indskyldelse gjældende udenfor Kjøbenhavn. Jeg betoner udtrykkelig „udenfor Kjøbenhavn“, idet Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven der skal kunne faae den Nytte og den Virkekraft, der er Hensigten med den, væsentlig vil bero paa, at Lovforslagets enkelte Bestemmelser ere billige mod begge Parter og indeholde Tilskyndelse til at afslutte Læreforholdet.

Jeg har allerede ved Begyndelsen af mit Foredrag igaar tilladt mig at gjøre opmærksom

paa den efter min Mening høist uheldige Stilling, hvori man er, naar man, som jeg, ønsker, at Loven skulde affattes overensstemmende med Regjerings Forslag, kun med enkelte Forandringer. Jeg ser ingen Mulighed for, hvorledes man skulde kunne gjøre denne sin Mening gjældende, altsaa foretrække Affattelsen efter Regjerings Forslag for det af det ærede Udvalg stillede Forslag. Det forekommer mig paa den anden Side at være billigt, at de Medlemmer, der have den Anskuelse, at Affattelsen af Regjerings Forslag er bedre end den af Flektallet i det ærede Udvalg foreslaaede, bør have Afgang til at gjøre denne deres Opfattelse gjældende ved Afstemningen. I Genhold heril er jeg derfor saa fri at stille det Forslag, at nærværende Behandling standses og at Sagen henvises til fornyet Behandling i Udvalget.

Formanden: Der er altsaa stillet Forslag om at afbryde 2den Behandling af Sagen og vise denne tilbage til Udvalget. Det vil nu være foreløbigt om dette Forslag, at der vil være at forhandle; først naar det har fundet sin Afgjørelse, gaa vi eventuelt tilbage til Sagens Realitet. Forjaavidt imidlertid det ærede Medlem begrundede sit Forslag med den Bemærkning, at det ellers ikke var muligt for ham og Andre, som maatte dele hans Anskuelse, at kunne slutte sig til Regjerings Forslag med de enkelte Forandringer, som de kunde ønske i dette, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det dog ikke er ganske saaledes; thi de, som hylde denne Anskuelse, ville jo blot have at stemme mod det samlede Ændringsforslag, med eller uden de dertil knyttede Underændringer. Naar vi saa komme til Regjeringsforslaget, ville de Herrer kunne stemme for dette og eventuelt ved tredje Behandling faae de Ændringer indførte, som de maatte ønske. Jeg skal, da jeg allerede har haft Anledning til at gjøre denne Bemærkning, endnu i Forbindelse dermed nævne, at, da Sagen fra Udvalget kom til mig som Formand, saaledes som den nu foreligger for ærede Medlemmer, kunde jeg ikke være i Tvivl om, at det var Udvalgets Ønske, at man betragtede det formulerede Lovforslag, hvori man havde samlet alle de enkelte Punkter, som et samlet Ændringsforslag, saameget mere som de Medlemmer af Udvalget, der ikke delte Flektallets Anskuelse, havde formuleret deres afvigende Anskuelse i Underændringsforslag til det nye Lovforslag. Jeg havde som Formand ingen Betænkelse ved at gaa ind derpaa, da det er en Vej, vi have fulgt før, men jeg stillede dog den Betingelse, at ikke blot Mindretallet i Udvalget, hvad jeg formodede var Tilfældet, men ogsaa den høitærede Indenrigsminister gav sin Tilslutning til denne Maade for Sagens Forhandling, og da der hverken fra Mindretallets eller den høitærede Ministers Side var Noget at erindre derimod, fulgte jeg denne Vej. Det kunde